

Bir Deli Zamanındı

– burak1907 · 27 Ağustos 2017

---

ne bilsin kuşlar elemi
düşenin haddi hesabı yoktu
hınç doluydun rüzgar
o gün kaç dal kırmıştın biz kalemi
hani yaprak dediğin çocuktu

önce bir güzel okşar
yavaşça kurulardın
hepsi , birer sarı boncuktu
sonra , serçeleri çağırırdın
akşama bu oyun uzar
usulca yere bırakırdın

durmuştu sanki saat dilimi
belki öyle görmüştük
suç güya hazanındı
şair bu , sağı soğu belli mi
bazen de kendine kızar
unutmuşsun , sabah ayazındı
soğutmuştu havayı azar azar
bazı şeyler elinde mi

şimdi kaç kitaba sığar
bir çoğu yazındı
güneş, bilirsin erkenden doğar
o aşka az mı yürümüştük
ne deli zamanındı
baktık yağmur da yağar
o gün çok şiir gömmüştük

hatırladığım daha biz yeni mi
sanki bir eksikti sonbahar
o eski defteri dürmüştük
sonrası pencereyi bir şey zorlar
ürperen sol yanımızdı

baktık gözleri nemli
önce, sensin diye düşünmüştük
aldık içeri arkadaşımız meltemi
o saatte ufka yelken açmazdı
geç duymuş bir ara duvar örmüştük
yoksa , gözümüzden kaçmazdı

aklımızda , uçuk bir bahar
gecemize o fasılı sürmüştük
ne çayımız ne kahvemiz
soğumamıştı bizden
artık ikimizi kim tutar
nakaratımız her daim ümitli
alenen kadere bir çift lafımızdı
bardak ,fıncan düşmedi elimizden
yorgunmuş ,ayarsızmış dert mi
sanırsın tek hüzünlünen sazımızdı
ilk defa sırtımızı dönmüştük

öfkeni yenen ,tazecik iki mısramızdı
sokak lambasıyla eskiden görüşürdük
sormadın hiç , yanan pervaneler mi
zaten o ulaşılmaz yıldızımızdı
yakın olsa birlikte üşüşürdük
salınırdık üçümüz ortak acımızdı

ağzı dili tutulan hep eylüller mi
nisanlara , bir duman salınmazdı
bilemedik hangi çiçekle aşkı bölüşürdük
kızıla boyanan hep güller mi
onca sigara boşuna yanmazdı
az mı kandırdık birbirimizi